

Anh Đang Cúi Đầu Hôn Nụ Hoa Hồng Em Ạ

Hôm nay trời còn mát, mai sẽ nóng vô cùng. Những con sông trơ lòng chắc sẽ khô tới đáy...chỉ còn nước mắt chảy trong mắt của ta thôi! Thông báo nghe, nghe rồi : Cali fornia hạn. Một năm mười hai tháng chỉ có hai tháng mưa! Những cơn mưa lưa thưa chỉ dày khi bão rớt!

Nếu mà bạn mắt ướt, bạn hãy ngó vào gương: Không chỉ bạn thấy buồn. Nhiều, nhiều người như thế! Những cơn mưa thường trẻ giống như ga...không tàu...là buồn, biết tả sao để mưa trào con suối? Để nghe người yêu nói "Anh! Nước mắt em lã!". Ôi ai cầm chiếc khăn lau cho tình chẳng đẹp?

Tôi nhớ ai tóc biếc, nắng chắc sẽ vàng hoe? Tôi nhớ chỗ tôi về mãi nằm trong hẹn ước! Tôi, một thời khiếp nhược đi trong mưa, đi luôn! Hẹn ước...lời nói suông, nắng buông rèm trước mặt. Không có con đường tắt nào trở lại ngày xưa...Tôi đau đớn với thơ - những câu thơ đau đớn! Đời lính không lựa chọn cách nào hơn...thì thôi? Cho nên em, em ơi, đọc thơ anh đừng khóc!

Khi anh mất Tổ Quốc, nhớ chút em tóc xanh...những ngày xưa long lanh tóc em vàng nửa mái! Em mãi là cô gái chải tóc buồn lê thê!

*

Bài thơ tôi hôm nay nói về Cali hạn...Không mưa, nắng hoài, chán...nghĩ đến ga không tàu...tưởng tượng tới Blao những vườn dâu xanh ngắt...Tưởng tượng tới Đà Lạt nắng vàng thành phố sương!

*Anh đang cúi đầu hôn nụ hoa hồng em ạ...
Không dám nhìn xa quá, buồn thêm biết bao nhiêu?*

Trần Vấn Lệ